

UNA MICA D'HISTÒRIA

Barceloneta, fa prop de 8 anys...

...assaig al vaixell Nau món de la Fura dels Baus, que obria les seves portes hospitalàriament a la Barné Batuque amb els seus vents, i als col·laboradors de Vallsamba que havien anat a reforçar-los. Van anar al moll on hi havia atracada la base d'operacions de La Fura, després que la policia els desallotgés d'un assaig al Parc de la Ciutadella. La Barné preparava els "Coros" de la Barceloneta, la mítica festa del popular barri mariner. Després dels assajos i les actuacions d'aquell any, amb la fusió que havia viscut, els ulls d'un tal Pau, al que a Vallsamba diuen "Loku del Surdo", queden marcats a foc per la màgia dels carrers engalanats i la força del vent amb la percussió.

Pàrking d'un pub de carretera, una nit qualsevol, un any després...

...després de xerrar una bona estona, la Gisela Monago, la M^a dels Torrents i un sonat percussionista anomenat Pau, que encara no sap la que li ve al damunt, es troben fent plans de montar un grup de percussió de carrer amb secció de vent. Les històries de la Barceloneta que els explica ell, junt amb la idea que fa temps que barrinen elles de montar una xaranga, lliguen perfectament. Després de diverses trucades, amb un Ricard Cendra, àlies RICHI emocionadíssim, s'organitza a la seu de la Banda de Música Verge de la Serra una trobada entre el Loku i els joves del grup montblanquí, que seran la primera pedra del projecte. I qui serà en Pau Bandarra, pren la batuta... i tot el que li deixen agafar!

ELS BANDARRES

Temps després comença a prendre forma la bandararra a base de trobades clandestines sota el pont de la N340 a l'alçada de Montblanc, apartant-se cada cop que passa un tractor o un grup de ciclistes, o assajant sota les mirades dels caminants que passegen pel terme. Pau Garcia, àlies Pau Bandarra, dirigirà el projecte, Richi en serà la primera caixa, i Jordi PIÑOL i DAVID Martínez seran els primers surdos, i s'incorpora també un grup de percussionistes molt joves, residents a Montblanc i que fan el boig amb quatre tambors, a les dates senyalades. En KICHAN, lo TXEMITA i altres que no es quedaran, s'uneixen a la percussió juntament amb la LORENA, en FANTE i el POU, que, amb la Gisela i en Pau, encara formaven part de Vallsamba, i donarien el toc brasiler a la secció de percussió. Els "pitús" inicialment eren en Sergi Pulido, àlies PUPU, i la M^a dels TORRENTS Cendra (trompetes), l'Albert Solsona, àlies SULS (trombó), en Francesc PAKITO Collado, i en GUILLEM Campdepadrós (saxo tenor), la GISELA (soprano) i l'ARNAU Bonet (soprano i tenor), l'Araceli CELI Mèndez, els germans LAIA i GUILLEM Cos (clarinets), i alguns altres que no duraran gaires assajos. Actualment, de la primera secció de vent, només segueixen en peu David, Suls i la santíssima trinitat dels tres tenors (Pakito-Arnau-Guillem).

Primers papers trets d'oïda, amb tonalitats que no són les que han de ser, melodies que necessiten baixos i molta confusió... Bella Ciao, Amigos para siempre, Samba di Janeiro, Batucada Bneta, Tekila, Cumbanchero, Fiesta, Pulp Fiction, Maradona, la Lambada... De fons, només a orelles d'en Pau, encara se senten les melodies i els ritmes dels Corus i de la Barné Batuqué. Davant els dubtes i els primers intercanvis d'opinions, somriu i diu: "feu-me cas... endavant, ja ho veureu... ja ho sentireu...".

LA BANDARRA

En Pau exposa el concepte Bandarra Street Orkestra i proposa uns colors: el taronja i el negre, l'Isaak Ballesté dissenya un logotip adient i la Lorena inculca un concepte felí, de gats de carrer, inspirat en els gats jazz de la pel·lícula "Los Aristogatos".

Batejats i mal vestits, comencem a veure qui és el primer nucli del grup i alguns músics i amics entren i surten fins que es va definint la formació. És clau l'entrada al projecte de Sergi Potau, el POU. Qui en un principi havia de muntar la xaranga de la Banda amb la Gisela i en Ricard, però la manca de temps i decisió, va fer que la idea romangués en espera, fins a l'aparició en escena d'en Pau. El Pau de seguida que la cosa va començar a rodar, s'apunta al bombardeig proclamant sempre el seu amor per la música brasilera. Ell fou qui, directa o indirectament, va incorporar a la banda molts músics que han acabat sent peces clau de la història bandararra, com l'AURA Roca, l'Àlex Fàbregas, que coi: el gran FANTE, el Joel, àlies JOW BACARDI (reclutat en un taller de percussió de VS al que havia portat la seva estimada canalla), en Roger MELXOR (que s'ha convertit en el motor de la percussió), Maximilià Aradilla, àlies MAXI (gran trombó skatalític que es va enamorar d'una bandararra i ara és un Montblanquí més), en Francesc Kiku Invernón "Junior" (mossèn excomulgat*, ventríloc, amant del retrofriquisme i les cabòries de bar... inqualificable, inigualable i alma mater de la Makabra i la Parranda, projectes musicals paral·lels que van ser un plaer pels qui hi vam participar), en Francesc Kiku Invernón "Sènior" (enterramorts vallenc i l'alegria dels desplaçaments en autobús mentre va fer camí amb nosaltres), l'Adrià Crua, l'ADRI i el JOSE Godoy (les alegries de la huerta trompetera!) i altres velles glòries, *MOSSÈN BIRRA els tingui a la barra.

En realitat hi ha matisos, doncs l'Aura va entrar a través d'en David Ordoño, un saxo alt que va durar dos assajos, però ens va deixar aquesta perla de clarinetista. A través d'Internet es presenta al Pau la Cam, perdoneu... la GEMMA; la Gemma Salvadó, que amb només 15 anys diu que li "encantaria tocar en un grup com el vostre". La Gemma ha acabat adoptant al Franky, un saxo baríton, carregant-lo i sonant-lo per alegria de tots els nostres sentits, i donant cos a la secció de baixos i saxofons... Oli en un llum!

Altres bandarres que han anat pujant a la guagua són el Xavi Artioli, trompeta de Falset estimat per tots, i reclutat a files bandarres pel Pau en una grabació al Estudi de Mas Allà "perquè" havia tocat amb la Allways Drinking Marching Band; el PITU, que compartia secció de metall a Bezoya amb en Joel, i que acabarà fent-se amb el cor de tots; el gran Pepe PEPINO, magnífic bateria i humorista vocacional, que forma part del projecte Aquastomp amb el Pau i és clítxat ràpidament; el mestre percussionista cubà Humberto Perdomo, afincat a Catalunya i que ens ha donat un cop de mà sempre que ha calgut; i de l'univers Vallsamba, també han actuat alguna vegada amb nosaltres en Dani K-T-NA, gran bateria i millor persona, el Roger Gaya, exdirector de VS als vells temps de la batucada picamoixonenca, el Topata, pura energia i gran percussionista tarragoní i el Gerard Albareda. El GERARD, com tans d'altres, ha acabat formant part de la família bandararra i fent-se l'amo dels dominis, les webs i els enredos de la xarxa. Altres músics que han passat pel grup han estat en Guillem de Tabersió, del mític grup de percussió de Reus, l'Oriol Parés, que ens va deixar el seu baríton i talent al primer cd, l'Èric Benito, amb qui vam compartir agonies per la Barceloneta, quan ens hi vam presentar per primer cop com a bandarres, l'Ivan de la Pobla (l'helicón que no va poder ser...), Javi Navalón (trompeta, puro duende),

el gran trombobufador Dr. Spook i l'Aureli Andrés, mestre de trombonistes. Menció especial mereix la HELEN, una planenca mig irlandesa que sempre ha estat dins el projecte tot i ser un cul inquiet, càmera, tamborí i amistanat en mà.

Però els "fitxatges" més sonats han estat l'ENRIQUE Ordax i el TONITUBA Chisbert. Aquests dos monstres de la bufera valenciana, han donat un nou aire a la bandararra. Sense deixar la patilla i l'esperit punk del grup, han assentat els baixos (amb l'entrada de la tuba, junt amb els trombons i el baríton) i obert la ment als vents. Amb ells la bufera bandararra comença a sonar tan bé com sua i arranca somriures. Kike a banda d'estar en mil projectes, i exercir la docència musical, és el mestre d'alguns dels membres bandarres més joves, d'aquí la seva primera relació amb el grup. Tonituba es va presentar després d'una actuació al festival Xqbeat, al teatre principal de Valls, amb la seva simpatia dient: què passa amb vosaltres? Que no voleu tuba o què? I es va obrir el cel. Sense ells no podríem entendre la nostra evolució i aquest concepte de Drum & Brass Band.

De moment, pels volts de 2013, han entrat al projecte els últims en arribar, el gran Josué García a la trompeta, Guillem Arnau i Guillem Ribas a la percussió, Alvaro Ramos i Alexandre Rebordosa als saxofons. Amb tots ells iniciem una nova etapa, després de les actuacions regulars a Port Aventura i d'haver eixamplat el nostre espai de conquesta, pels carrers i escenari de Valencia, Andorra, l'Aragó, Euskadi, Alemanya i França.

A molts grans trets aquesta és la família de la Bandararra Street Orkestra, un grup de gats de carrer que comparteixen alegries i penes, llagues i buferes.